

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 19.6.2008

KRAJSKÝ SOUD BRNO

dne 17-07-2008

62 Ca 41/2007-27

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, Ph.D. a soudkyň JUDr. Jaroslavy Skoumalové a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce společnosti **STUDIO A.J.T. PRAHA, spol. s r.o.**, se sídlem v Praze 6 – Střešovice, Na Dračkách 852/15, právně zastoupeného JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem, se sídlem v Praze 5, Kořenského 15/1107, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem v Brně, třída Kpt. Jaroše 7, za účasti Statutárního města Zlín, se sídlem ve Zlíně, nám. Míru 12, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, č.j. R056,107/2007/02-12625/2007/310-Šp, ze dne 10.7.2007,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci se vrací přeplatek soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč, který mu bude vrácen do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Tomáše Hlaváčka, advokáta, se sídlem v Praze 5, Kořenského 15/1107.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 3.9.2007 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10.7.2007, č.j. R056,107/2007/02-12625/2007/310-Šp, jakož i jemu předcházejícího rozhodnutí žalovaného ze dne 31.1.2007, č.j. S318/2006-02633/2007/530-LB.

Dne 12. července 2007 bylo doručeno zástupci navrhovatele — společnosti STUDIO A.J.T. PRAHA, spol. s r.o., IČ 26506483, se sídlem Na Dračkách 852/15, 162 00 Praha 6 - Střešovice rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. R056, 107/2007/02-12625/2007/310-Šp, ze dne 10. července 2007, kterým předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže jako, orgán kompetentní rozhodl o rozkladu navrhovatele ze dne 21.2.2007 tak, že potvrdil rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31.1.2007, č.j. S318/2006-02633/2007/530-LB a podaný rozklad zamítl.

Navrhovatel nesouhlasí se závěry rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ani s důvody, které vedly předsedu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k jeho potvrzení a zamítnutí, a proto v následujícím uplatňuje navrhovatel právo na přezkoumání uvedených rozhodnutí s následujícím odůvodněním.

V úvodu rozhodnutí předsedy Úřadu je uvedeno, že „... dalšími účastníky jsou Ing. arch. Zdeněk Chládek, CSc., IČ 12217417 a Ing. arch. Pavel Chládek, IČ 7575056, se sídlem Kamenná 4052/12, 760 01 Zlín, jakožto účastníci Sdružení založeného na základě Dohody o sdružení ze dne 28.5.2006, za které jedná Ing. arch. Zdeněk Chládek, CSc., kterým byla veřejná zakázka přidělena.“

Na str. 3 rozhodnutí v bodě 5. se uvádí, že veřejná zakázka se přiděluje vítěznému dodavateli Ing. arch. Zdeňku Chládkovi, CSc. To je v rozporu se závěrem poslední věty předchozího odstavce, která říká, zakázka byla přidělena Sdružení, tj. jinému subjektu než je vítězný dodavatel.

V souvislosti s tím, na tomto místě uvádím i další námitku proti přidělení zakázky uvedenému Sdružení, a to námitku, že Ing. arch. Pavel Chládek **není autorizovaným architektem** ve smyslu požadavku na splnění podmínek kvalifikace. Zde poukazují na rozhodnutí správního senátu Krajského soudu v Brně č.j. 31 Ca 4/5005-114 podle něhož v případě součinnosti více subjektů, např. ve sdružení podle § 829 a násl. občanského zákoníku musí tuto odbornou kompetenci **prokázat všechny ve sdružení zúčastněné subjekty**.

Žalobce poukazuje na obsah bodu 28. na str. 8, bodu 29. a 30. na str. 9 rozhodnutí předsedy Úřadu. V bodě 28. je konstatováno porušení ust. § 25 odst. 1 zákona, tj. porušení zásady transparentnosti dále však toto porušení zákona označuje jako takové, že protizákonný postup zadavatele je pouze malým porušením zákona. V bodě 30. posuzovatel rozkladu navrhovatele poměrně podrobně vypočítává, jak málo porušení zákona ovlivnilo stanovení pořadí. Porušení transparentnosti tak, jak je chápe žalobce však spočívá právě v tom, že oba soutěžitelé neznali předem ona **bodová** kritéria, podle nichž zadavatel bude práce hodnotit a soutěžící tedy nemohli svou práci zaměřit na ta hlediska, která zadavatel zřejmě pokládal za důležitá. Zde má žalobce na mysli zejména zcela pro soutěžící vágní ta hlediska, nazvaná (viz. bod 4. str. 2 a 3) způsob provedení předmětu VZ z hlediska:

- reálnosti a realizovatelnosti způsobu provádění regulace území, které umožní postupné dotváření centra města
- míry zásahů do současného stavu území a režim uskutečnění (realizace) jednotlivých stavebních kroků
- navržené etapizace realizace výstavby dle soutěžního návrhu
- výčtu podmiňujících a vyvolaných investic v území.

Pokud tato jednotlivá hlediska nejsou předem označena tím, jaká váha jim bude přikládána při dělení tohoto souhrnu z celkových 70 % (a to nehledě k tomu, že na celou řadu těchto hledisek odpověděla samotná architektonicko - urbanistická soutěž) dává právě toto netransparentní hodnocení možnost zadavateli manipulovat s hodnocením tak, že si může vlastně zcela volně vybrat, komu zakázku přidělí. Taktéž dalších 10 % spočívajících v hodnocení četnosti pracovních schůzek, dosažitelnost zhotovitele v průběhu prací je kritériem, které při dnešním stavu komunikací všeho druhu nemá praktický význam, neboť jde o diskriminační kritérium, které zvýhodňuje místního soutěžitele na úkor „přespolních“, aniž vezme v úvahu to, že mimo místní soutěžitel může svoje pracoviště být i na omezenou, leč potřebnou dobu přenést např. formou zřízení dočasného pracoviště do místa tak, aby bylo vyhověno tomuto kritériu.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce v úvodu žaloby uvádí, že nesouhlasí se závěry a důvody uvedenými v rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10.7.2007, č.j. R056,107/2007/02-12625/2007/310-Šp (dále jen „napadené rozhodnutí“), a v rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31.1.2007, č.j. S3 18/2006-02633/2007/530- LB. Svůj nesouhlas dále žalobce rozvádí odkazem na str. 3 bod 5. napadeného rozhodnutí, kde je jako vítězný uchazeč označen Ing. arch. Zdeněk Chládek, CSc., přestože v úvodu rozhodnutí je uvedeno, že: „...dalšími účastníky jsou Ing. arch. Zdeněk Chládek (...) a Ing. arch. Pavel Chládek (...)“ jakožto účastníci Sdružení založeného na základě Dohody o sdružení ze dne 28.5.2006, za které jedná Ing. arch. Zdeněk Chládek, kterým byla veřejná zakázka přidělena.“ K tomu žalobce doplňuje, že Ing. arch. Pavel Chládek není autorizovaným architektem ve smyslu požadavku na splnění kvalifikace, přičemž odkazuje na rozhodnutí zdejšího soudu pod č.j. 31 Ca 4/2005-114, podle něhož v případě součinnosti více subjektů, např. ve sdružení podle § 829 an. zákona č. 40/1964 Šb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, musí odbornou kompetenci prokázat všechny ve sdružení zúčastněné osoby.

Žalovaný k uvedené námitce především upozorňuje, že citovaný bod 5. na straně 3 napadeného rozhodnutí nelze vnímat odděleně od bodu 3. na straně 2 napadeného rozhodnutí. V bodě 3. napadeného rozhodnutí žalovaný pro vyšší přehlednost zvolil zkratku „Ing. arch. Zdeněk Chládek, Csc.“ nebo „vítězný dodavatel“ pro sdružení založené na základě Dohody o sdružení ze dne 28.5.2006, které tvoří Ing. arch. Zdeněk Chládek, Csc., IČ: 12217417 a Ing. arch. Pavel Chládek, IČ: 75675056, se sídlem Kamenná 4052/12, 760 01 Zlín, za něž jedná Ing. arch. Zdeněk Chládek, Csc. Jak bylo v bodu 3. uvedeno, žalovaný výše zmíněné sdružení v dalším textu odůvodnění napadeného rozhodnutí označoval buď jako „Ing. arch. Zdeněk Chládek, Csc.“ nebo jako „vítězného dodavatele“. Žalovaný proto neshledává jakýkoli rozpor v označení účastníků správního řízení, naopak má zato, že tímto způsobem učinil rozhodnutí přehlednější a srozumitelnější. I kdyby skutečně pro některé účastníky řízení nebylo označení jiných účastníků řízení srozumitelné, nezakládala by tato žalobcová námitka nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Žalovaný dále soud upozorňuje, že námitka týkající se nedostatku odborné způsobilosti Ing. arch. Pavla Chládky nebyla žalobcem v průběhu řízení o rozkladu vůbec vznesena, a proto na ni žalovaný nemohl v napadeném rozhodnutí reagovat. Z uvedeného důvodu je žalovaný toho názoru, že by k této námitce soud vůbec neměl přihlížet, a to s odkazem na ustanovení § 5 s.ř.s.

Žalobce dále poukazuje na body 28. až 30. napadeného rozhodnutí. Zde žalovaný na jednu stranu konstatuje porušení § 25 odst. 1 zákona, tj. porušení zásady transparentnosti, dále však

toto porušení charakterizuje jako takové, že protizákonný postup zadavatele je jen malým porušením zákona. V dalším bodu pak žalovaný vypočítává, jak málo pochybení zadavatele ovlivnilo stanovení pořadí. Porušení transparentnosti tak, jak je chápe žalobce, však spočívalo právě v tom, že oba soutěžitelé neznali předem bodová kritéria, podle nichž měl zadavatel nabídky hodnotit. Žalobce tak nemohl svou práci zaměřit na ta hlediska, která zadavatel zřejmě pokládal za důležitá (zejména byl vágně vymezen způsob provedení předmětu veřejné zakázky). Zadavatel tak měl možnost manipulovat s hodnocením a mohl si zcela volně vybrat, komu veřejnou zakázku přidělí. Dále kritérium „četnost pracovních schůzek“ s vahou 10 % diskriminuje místní soutěžitele. Na základě těchto argumentů požaduje žalobce zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný trvá na závěru, že porušení zákona zadavatelem nemohlo podstatně ovlivnit stanovení pořadí úspěšnosti nabídek, což naprosto vyčerpávajícím způsobem odůvodnil právě v bodech 28. až 30. napadeného rozhodnutí.

Žalovaný upozorňuje, že z podané žaloby není zcela jasné, ke které fázi jednacího řízení bez uveřejnění se vztahuje výtka, že: „Porušení transparentnosti tak, jak je chápe žalobce, však spočívalo právě v tom, že oba soutěžitelé neznali předem bodová kritéria, podle nichž měl zadavatel nabídky hodnotit. Žalobce tak nemohl svou práci zaměřit na ta hlediska, která zadavatel zřejmě pokládal za důležitá.“ Není také zcela jasné, zda „zaměřením práce“ má žalobce na mysli podávání vysvětlení k již zpracovanému architektonickému návrhu či zda dokonce počítal s tím, že by již zpracovaný architektonický návrh přepracovával či jinak měnil tak, aby tím zajistil možné lepší hodnocení.

Žalovaný dále uvádí, že pokud žalobce brojí proti tomu, že architektonický návrh na regulační plán města Zlína žalobce zpracovával v době, kdy mu ještě nebyla známa hodnotící kritéria v následném jednacím řízení bez uveřejnění, pak tato kritéria mu ani známa být nemohla. Jak je zřejmé z chronologie zadávacího procesu, zadavatel původně uvažoval o spolupráci s oběma vítězi soutěže o návrh. Na základě pozdějších neshod, které vedly k zániku Sdružení tvořeném oběma vítězi, však byl nucen smlouvu uzavřít pouze s jedním z nich. Kritéria hodnocení tak z logiky věci mohla být stanovena až po dokončení architektonického návrhu. Jak dále bylo zjištěno v průběhu správního řízení, a také uvedeno v napadeném rozhodnutí, jednací řízení bez uveřejnění je charakteristické svým neformálním postupem, který se v mnohém blíží k běžnému kontraktačnímu procesu. V průběhu přezkoumávaného jednacího řízení bez uveřejnění nebyl zjištěn jakýkoli exces a lze konstatovat, že postup zadavatele spadal pod rámeček, který je pro tento druh zadávacího řízení typický.

Dále není dle žalovaného jasné, zda žalobce napadá samotné stanovení dílčích hodnotících kritérií (a „subkritérií“) a jejich vah, či zda napadá až jejich změnu, ke které zadavatel přistoupil pouhý jeden den před koncem lhůty pro podání nabídek a otevírání obálek s nabídkami. Žalovaný je však toho názoru, že se v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval specifiky jednacího řízení bez uveřejnění, stanovení dílčích hodnotících kritérií a jejich změnou, kterou napadeným rozhodnutím prohlásil za učiněnou v rozporu se zákonem.

Žalovaný uzavírá, že žalobní námitky tak, jak jim žalovaný z podané žaloby porozuměl, se nedají podřadit pod žádnou námitku uplatněnou v rozkladu a že se tudíž jedná o nové skutečnosti, které mohly být uplatněny již v řízení o rozkladu, neboť v něm žalobce například vůbec nehovořil o tom, že mohl výsledek hodnocení ovlivnit tím, že by architektonický návrh mohl přepracovat a zaměřit jej na hlediska pro zadavatele důležitá, a proto se Úřad tímto

aspektem ani nemohl v napadeném rozhodnutí zabývat. Z uvedeného důvodu odkazuje žalovaný opět na § 5 s.ř.s., podle kterého by soud neměl k takovým žalobním námitkám přihlížet, neboť žalobce materiálně nevyčerpal všechny opravné prostředky.

Osoba zúčastněná na řízení uvedla ve svém vyjádření, že Statutární město Zlín bylo zadavatelem veřejné zakázky „Regulační plán centra města Zlína“, zadávané podle § 25 odst. 2 písm. d) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, v jednacích řízeních bez uveřejnění, zahájených výzvou ze dne 16.1.2006 a výzvou ze dne 11.5.2006.

Na podnět STUDIO A.J.T. PRAHA, spol. s r.o., se sídlem Na Dračkách 852/15, 162 00 Praha 6 - Střešovice, která byla jedním z uchazečů uvedených zadávacích řízení, provedl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve veřejné zakázce „Regulační plán centra města Zlína“. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vydal v této věci rozhodnutí ze dne 31.1.2007, č.j. S318/2006-02633/2007/530-LB, jímž konstatoval nesplnění povinnosti zadavatele dodržet zásadu transparentnosti stanovenou v § 25 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, avšak tento úkon dle Úřadu podstatně neovlivnil stanovení pořadí úspěšnosti nabídek. Z tohoto důvodu neuložil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže žádné opatření k nápravě, ani jinou sankci. Tento závěr Úřadu potvrdil následně předseda Úřadu svým rozhodnutím ze dne 10.7.2007, č.j. R056,107/2007/02-12625/2007/310-Šp (doručeno 13.7.2007).

Ačkoliv zákon č. 40/2004 Sb. umožňuje zadavateli uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky po vypršení 30-ti denní lhůty ode dne, kdy zadavatel nevyhoví některým z dodavatelů řádně podaným námitkám a zadavatel nebyl povinen vyčkat pravomocného rozhodnutí orgánu dohledu ve správním řízení o předmětné veřejné zakázce, uzavřelo Statutární město Zlín smlouvu na plnění veřejné zakázky „Regulační plán centra města Zlína“ s vybraným uchazečem, tj. Sdružení Ing. arch. Zdeněk Chládek, Csc., TČ: 12217417 a Ing. arch. Pavel Chládek, IČ: 75675056, se sídlem Kamenná 4052/12, 760 01 Zlín, až dne 9.8.2007, tzn. po právní moci vydaného rozhodnutí a po stanovisku Úřadu ze dne 23.7.2007 zpracovaném na žádost města Zlína. Statutární město Zlín tak učinilo z důvodu zabránění následkům neplatnosti smlouvy na plnění veřejné zakázky v případě shledání nesplnění povinnosti nebo porušení zákazu stanoveného zákonem, které podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit stanovení pořadí úspěšnosti nabídek. Plnění veřejné zakázky „Regulační plán centra města Zlína“ v současné době probíhá.

Od okamžiku podání podnětu společností STUDIO A.J.T. PRAHA, spol. s r.o., se sídlem Na Dračkách 852/15, 162 00 Praha 6 — Střešovice, Statutární město Zlín zpracovalo následující vyjádření ve věci:

- zpráva o všech dosavadních úkonech učiněných v zadávacím řízení ze dne 10.11.2006, na niž statutární město Zlín odkázalo ve svém vyjádření stanoviska ve správním řízení ze dne 1.12.2006,
- rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S318/2006-02633/2007/530-LB, ze dne 13.2.2007,
- vyjádření k rozkladu společnosti STUDIO A.J.T. PRAHA, spol. s r.o., se sídlem Na Dračkách 852/15, 162 00 Praha 6 — Střešovice, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S318/2006-02633/2007/530-LB.

Soud si vyžádal od žalovaného správní spis k věci se vztahující, který obsahuje zejména prvostupňové správní rozhodnutí žalovaného ze dne 31.1.2007, č.j. S318/2006-02633/2007/530-LB, které nabylo právní moci 13.7.2007. Dále správní spis obsahuje rozklad podaný žalobcem proti tomuto rozhodnutí ze dne 28.3.2007. Dále obsahuje rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10.7.2007, č.j. R056,107/2007/02-12625/2007/310-Šp.

Krajský soud v Brně přezkoumal žalobou napadená správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, a to v rozsahu jejich napadení žalobou (§ 71 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního-dále jen s.ř.s., § 75 odst. 2, věta první s.ř.s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání, když s tímto postupem oba účastníci souhlasili (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Žalobce ve své žalobě uvedl, že nesouhlasí se závěry a důvody uvedenými v napadených rozhodnutích, zejména odkázal na str. 3 bod 5. rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10.7.2007, č.j. R056,107/2007/02-12625/2007/310-Šp. Zde poukazuje na to, že jako vítězný uchazeč je zde označen Ing. arch. Zdeněk Chládek, CSc., přestože v úvodu tohoto rozhodnutí je uvedeno, že dalšími účastníky jsou Ing. arch. Zdeněk Chládek, CSc. a Ing. arch. Pavel Chládek, jakožto účastníci Sdružení založeného na základě dohody o sdružení ze dne 28.5.2006, za které jedná Ing. arch. Zdeněk Chládek, CSc., kterým byla veřejná zakázka přidělena. K tomu je třeba uvést, že v napadeném rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je uvedeno na str. 2 bodu 3., že Sdružení založené na základě dohody o sdružení ze dne 28.5.2006, které tvoří Ing. arch. Zdeněk Chládek, CSc. a Ing. arch. Pavel Chládek, za něž jedná Ing. arch. Zdeněk Chládek, CSc., bude dále označováno jako „Ing. arch. Zdeněk Chládek, CSc.“ nebo „vítězný dodavatel“. Z uvedeného tedy vyplývá, že pokud je na str. 3 bodu 5. napadeného rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže uvedeno, že veřejná zakázka se přiděluje vítěznému dodavateli Ing. arch. Zdeňku Chládkovi, CSc., jedná se o zkrácené označení předmětného Sdružení založeného na základě dohody o sdružení ze dne 28.5.2006. Soud tedy neshledává jakýkoli rozpor v označení účastníků správního řízení.

Dále žalobce poukázal na to, že Ing. arch. Pavel Chládek není autorizovaným architektem ve smyslu požadavku na splnění kvalifikace, přičemž odkázal na rozhodnutí Krajského soudu v Brně pod č.j. 31 Ca 4/2005-114, podle něhož v případě součinnosti více subjektů, např. ve sdružení podle § 829 a násl. zákona č. 40/1964 Sb. občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů, musí odbornou kompetenci resp. kvalifikaci prokázat všechny ve Sdružení zúčastněné osoby. K této žalobní námitce soud uvádí, že ze správního spisu zjistil, že Statutární město Zlín učinilo podle § 27 odst. 5 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů dne 16.1.2006 písemnou výzvu k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění za účelem zadání podlimitní veřejné zakázky na služby „Regulační plán centra města Zlína“. V podmínkách této výzvy zadavatel požadoval, aby vítězní účastníci urbanisticko-architektonické soutěže Zlín-centrum vyhlášené dne 21.1.2005 předložili návrh smlouvy zohledňující výsledky uvedené veřejné soutěže o návrh a zkušenosti v ní získané, a dále aby doložili kvalifikační předpoklady podle zákona. Pokud žalobce odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 31 Ca 4/2005-114 je třeba uvést, že se jednalo o odlišnou situaci. V tomto případě zadavatel požadoval prokázání kvalifikačních předpokladů s tím, že předloží-li nabídku více osob společně, obecně s odkazem na § 2a odst. 5 zákona požadoval, aby kvalifikační předpoklady prokázaly všechny osoby, které společnou nabídku podaly. Naopak Statutární město Zlín jako zadavatel v této předmětné veřejné

zakázce požadoval, aby vítězní účastníci mj. doložili kvalifikační předpoklady dle zákona. Zadavatel tedy nepožadoval, aby prokázání kvalifikačních předpokladů doložily všechny osoby, které společnou nabídku podaly. Na tento předmětný případ nelze vztahovat závěry uvedené v rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 31 Ca 4/2005-114. Navíc je třeba poukázat nato, že námitka týkající se nedostatku odborné způsobilosti Ing. arch. Pavla Chládky nebyla žalobcem v průběhu řízení o rozkladu vůbec vznesena, a proto na ni žalovaný nemohl v napadeném rozhodnutí ani reagovat. K tomu soud dále dodává, že podle § 5 s.ř.s. se lze ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Toto ustanovení je přitom třeba vykládat v tom smyslu, že k vyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem (v tomto případě rozkladu) ve smyslu uvedeného ustanovení nedochází jeho pouhým podáním nýbrž je třeba rozklad vyčerpat i po stránce věcné (viz. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.1.2006, č.j. 31 Ca 44/2003-53). Jinými slovy, žalobce má v rámci řádného opravného prostředku povinnost uplatnit všechny námitky, které v tomto stádiu správního řízení uplatnit může.

Dále žalobce ve své žalobě poukazuje na body 28. a 29. rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže s tím, že zde žalovaný na jednu stranu konstatuje porušení § 25 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, tj. porušení zásady transparentnosti, dále však toto porušení charakterizuje jako takové, že protizákonný postup zadavatele je jen malým porušením zákona. Porušení transparentnosti dle žalobce spočívalo právě v tom, že oba soutěžitelé neznali předem bodová kritéria, podle nichž měl zadavatel nabídky hodnotit. Žalobce tak nemohl svou práci zaměřit na ta hlediska, která zadavatel zřejmě pokládal za důležitá. Soud má zato, že předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže se dostatečně vypořádal se vznesenými námitkami v rámci rozkladu, neboť shledal, že zadavatel nedodržel zásadu v transparentnosti, uvedenou v § 25 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách tím, že v průběhu jednacího řízení bez uveřejnění změnil váhy dílčích kritérií ekonomické výhodnosti nabídky. Dospěl k závěru, že v šetřeném případě je stěžejní otázka, zda netransparentní postup zadavatele skutečně mohl podstatně ovlivnit konečné pořadí soutěžících. Soud má zato, že tuto skutečnost posoudil v souladu se zákonem když dospěl k závěru, že k takovému podstatnému ovlivnění dojít nemohlo. Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže správně vycházel z obsahu notářského zápisu o provedeném hodnocení nabídek ze dne 31.8.2006, ze kterého plyne, že nabídka navrhovatele obdržela v dílčím hodnotícím kritériu „nabídková cena“ více bodů než vítězný dodavatel. Právě váha tohoto dílčího kritéria byla v zadávací dokumentaci, jež tvořila přílohu výzvy ze dne 31.5.2006, zvýšena, což v podstatě žádá i samotný navrhovatel ve výše zmíněném dopisu zadavateli ze dne 22.5.2006. Jinými slovy, kdyby váhy dílčích hodnotících kritérií zůstaly v původní podobě, byl by počet bodů, které by navrhovatel obdržel v kritériu „nabídková cena“, nižší než počet bodů, které nakonec obdržel na základě nově stanovených vah dílčích hodnotících kritérií. Je třeba také poukázat na to, že není zcela jasné, ke které fázi jednacího řízení bez uveřejnění se vztahuje výtka, že: porušení transparentnosti tak, jak je chápe žalobce, však spočívalo právě v tom, že oba soutěžitelé neznali předem bodová kritéria, podle nichž měl zadavatel nabídky hodnotit. Žalobce tak nemohl svou práci zaměřit na ta hlediska, která zadavatel zřejmě pokládal za důležitá. „Není tak zcela jasné, zda „zaměření práce“ má žalobce namysli podávání vysvětlení k již zpracovanému architektonickému návrhu či zda dokonce počítá s tím, že by již zpracovaný architektonický návrh zpracovával či jinak měnil tak, aby tím zajistil možné lepší hodnocení. Pokud žalobce uvádí, že architektonický návrh na Regulační plán města Zlína zpracovával v době, kdy mu ještě nebyla známa hodnotící kritéria v následném jednacím řízení bez uveřejnění, pak tato kritéria mu být známa nemohla. Jak vyplynulo

z chronologie zadávacího procesu, zadavatel původně uvažoval o spolupráci s oběma vítězi soutěže o návrh. Na základě pozdějších neshod, které vedly k zániku Sdružení tvořené oběma vítězi, však byl nucen smlouvu uzavřít pouze s jedním z nich. Kritéria hodnocení tak z logiky věci mohla být stanovena až po dokončení architektonického návrhu. Dále třeba doplnit, že jednací řízení bez uveřejnění je charakteristické svým neformálním postupem, které se mnohem blíží k běžnému kontraktačnímu procesu. Ač tedy žalovaným bylo zjištěno porušení zákona na straně zadavatele nebylo shledáno, že toto porušení zákona by mohlo podstatně ovlivnit konečné pořadí soutěžících. Soud má také zato, že žalovaný tak i předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže se zcela vyčerpávajícím způsobem vypořádali se specifiky předmětného jednacího řízení bez uveřejnění, stanovení dílčích hodnotících kritérií a jejich změnou a taktéž jak už bylo shora uvedeno posouzením porušení zákona z hlediska toho zda toto porušení mohlo podstatně ovlivnit konečné pořadí soutěžících. Na závěr je třeba uvést, že pokud žalobce napadl samotné stanovení dílčích hodnotících kritérií (a „subkritérií“) a jejich vah, je třeba uvést, že tyto námitky neuplatňuje v rámci rozkladu a soud k nim v souladu s ust. § 5 s.ř.s., tak jak již bylo uvedeno shora nepřihlížel.

Vzhledem k tomu, že soud shledal, že námitky žalobce jsou nedůvodné, rozhodl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., tak, že žalobu zamítl jako nedůvodnou.

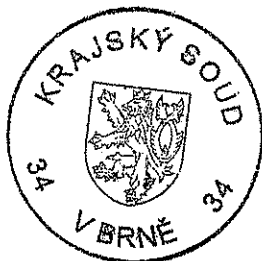
Výrok, kterým bylo rozhodnuto o nákladech tohoto řízení mezi účastníky se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přízná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. V projednávané věci byl, posuzováno z procesního hlediska, žalobce zcela neúspěšný a právo na náhradu nákladů řízení by proto bylo možno přiznat žalovanému. Jelikož však nebylo zjištěno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

O nákladech řízení osoby zúčastněné bylo rozhodnuto tak, že tato osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení v souladu s ust. § 60 odst. 5 věty první s.ř.s. neboť jí nebyly uloženy žádné povinnosti ze strany soudu a tudíž jí nemohly vzniknout ani žádné náklady řízení.

Ve výroku IV. bylo rozhodnuto tak, že se žalobci vrací přeplatek soudního poplatku ve výši 2.000,-Kč a to v souladu s ust. § 10 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 16.5.2008
Za správnost vyhotovení:
Kristýna Pejčochová

JUDr. Jaroslav Tesák, Ph.D., v.r.
předseda senátu